

[Erna Sørensen.]

loven skulle være en virkelig ordning af en pension til enker, er udtrykt i de bestemmelser, som findes i første afsnit, nemlig kapitel I. Men jeg har altså stadig den bekymring, at jeg ikke tror, at det er rigtigt at have undtagelsesbestemmelsen i § 1, stk. 2, hvorefter man foruden enkerne kan inddrage „andre enlige kvinder, der er fyldt 50 år, eller som har modtaget pension i henhold til stk. 1, nr. 2. . .“ Hvis dette „andre enlige kvinder“ betyder, at de fraskilte og separerede kvinder på denne måde kommer ind under loven og får en pension, er jeg ikke enig i denne paragrafs fulde affattelse, og jeg vil gerne have lov til i udvalget nærmere at drøfte dette spørgsmål.

At man tænker på disse kvinder i forbindelse med § 1, stk. 2, fremgår af § 3, stk. 2, hvor man udtrykkeligt siger:

„Tillægget ydes dog ikke til en frasepareret, hvis ægtefælle er afgået ved døden, eller til en tidligere fraskilt, når hun ikke bidrager til barnets forsørgelse, og når der ikke er pålagt hende bidrag til dette.“

Forud for denne lovbestemmelse er der ikke nævnt andet end pension til enker, der er fyldt 55 år, til enker, der er fyldt 45 år og har børn at forsørge, og til de enker, som efter at de har fået hjælp efter forsorgslovens § 282 overføres til denne lovs bestemmelse, når de har opnået 55 års alderen. Hvis dette er tilfældet — jeg beder den højtærede minister svare mig herpå — stiger mine betænkeligheder ved at gå ind for loven i den form, den har fået; vi bør holde spørgsmålet om pension til enker for sig og overgangshjælp, uddannelseshjælp o. lign. til den kategori af kvinder, som bliver alene, og som har forsørgerpligter, for sig. Jeg kunne tænke mig, at man medtager fraseparerede og fraskilte kvinder, som hidtil har fået et bidrag af deres tidligere ægtefælle, men som mister dette bidrag, fordi manden dør, og altså i virkeligheden er en slags enker; men ervedover er jeg ikke særlig glad for bestemmelserne, som de er foreslået her.

Jeg vil også gerne have klaring på spørgsmålet om den indtægt, man kan oppebære ved siden af en pension. Man taler i § 4, stk. 3, 1) a. om indtægter, der

hidrører fra personligt arbejde, vedvarende privat eller offentlig understøttelse, pension, besiddelse af formue eller ejendom eller livrente. Kan livrente sidestilles med anden pension, for det er vel ikke alene denne måde at gardere sig på, der bliver taget hensyn til? Hvis man f. eks. har tegnet en konjunktursikret opsparing, som vi har vedtaget en lovgivning om, må den vel ligestilles med livrente.

Der er mange andre ting i de enkelte paragraffer, som jeg synes vi skal have mulighed for at drøfte på grundlag af den foreliggende betænkning, og jeg er glad for, at man nu har fået så god tid dertil, da loven først skal træde i kraft den 1. april 1959, så at det hele kan blive tilstrækkelig undersøgt, inden man tager endelig stilling til lovforslaget.

Det forekommer mig, at det udvalg, der har afgivet betænkning, ikke har særlig megen tro på, at de kvinder, som bliver alene, fordi deres mand dør, eller fordi de bliver fraskilte eller separerede, er særlig dygtige og selvstændige, og man mener, at de må have alle de råd og al den vejledning og underretning, man kan give dem; det står adskillige steder i betænkningen, så man skulle næsten tro, at det var forrige århundredes enker, man talte om. Efter alt det arbejde, jeg har haft blandt kvinder, står det i hvert fald således for mig, at vi møder mange vakse kvinder, som kan tage den situation, at de bliver alene og fremover skal sørge for deres børn. De skal selvfølgelig have både en juridisk og en personlig vejledning for at komme ud over deres problemer, men at gøre dem, jeg havde nær sagt så dumme, som det fremgår af udvalgets betænkning, synes jeg ikke er rigtigt.

I det hele taget må hovedideen i denne lovgivning være, som også det ærede medlem fru Edel Saunte sagde, at vi må drage så mange som muligt ind i erhvervslivet igen, så at de kan udfylde deres plads i tilværelsen og ikke bare skal sidde hen og vegetere med en ringe pension og ikke få noget ud af livet. Den uddannelseshjælp og overgangshjælp, som man tilsigter at give, må sættes øverst på listen.

Jeg er afgjort tilhænger af, at der bliver givet den vejledning, som kan gives; om vi så skal have et nyt vejlednings- og råd-